

Nederlandse tekst (titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973).

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE

A R R E S T

Nr. 91.247 van 30 november 2000

A. 89.745/VI-15.430

In zake : **COLLIGNON** Jean-François,
die woonplaats heeft gekozen bij
Mr. Marc UYTENDAELE, advocaat,
Kapitein Crespelstraat 2-4
1050 Brussel,

tegen :

**de "Intercommunale d'oeuvres sociales pour la
région de Charleroi"**, afgekort als IOS,

die woonplaats heeft gekozen bij
Mr. Jean BOURTEMBOURG, advocaat,
Zwitserlandstraat 24
1060 Brussel.

**DE VOORZITTER VAN DE VIe KAMER VAN DE RAAD VAN STATE,
RECHTSPREKEND IN KORT GEDING,**

Gezien het op 21 februari 2000 ingediende verzoekschrift, waarbij Jean-François COLLIGNON vordert dat de Raad van State de schorsing van de tenuitvoerlegging beveelt van de beslissing van 8 oktober 1999 waarbij de raad van bestuur van de IOS hem aanstelt bij de "diensten van het directoraat-generaal waar hij onder het rechtstreekse gezag van directeur-generaal Michel VAN LEER wordt geplaatst, waarbij zijn geldelijke positie (...) onveranderd blijft";

Gezien het op dezelfde dag ingediende verzoekschrift, waarbij dezelfde verzoeker de nietigverklaring van dezelfde handeling vordert;

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij;

Gezien het verslag van de heer LOMBAERT, auditeur bij de Raad van State;

Gelet op de beschikking van 9 november 2000, waarbij wordt bepaald dat de zaak voorkomt op de terechtzitting van 21 november 2000 om 10 uur, de datum waarop de zaak voor verdere behandeling op tegenspraak is uitgesteld tot de terechtzitting van 24 november 2000 om 11 uur;

Gelet op de kennisgeving aan de partijen van het verslag en van de beschikking tot vaststelling van de rechtsdag;

Gehoord het verslag van de heer CLOSSET, kamervoorzitter;

Gehoord de opmerkingen van Mr. UYTENDAELE, advocaat, die voor verzoeker verschijnt, en van Mr. BOURTEMBOURG, advocaat, die voor de tussenkomende partij verschijnt;

Gehoord het eensluidend advies van de heer LOMBAERT, auditeur;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat verzoeker, bureauchef bij de IOS, op 30 september 1992 respectievelijk is aangewezen "als adjunct-secretaris van het beheerscomité van de extra-murale instellingen", "als adjunct-secretaris van het beheerscomité van de ziekenhuizen" en "als adjunct-secretaris van de IOS"; dat hij op 1 januari 1994 10% loonsverhoging heeft gekregen voor de uitoefening van zijn functies als adjunct-secretaris van de IOS; dat hij op 18 april 1995 als personeelschef voor de IOS belast is met het beheer van de computerverwerking van "de werkindeling, het beheer van de dienstverrichtingen, het signalement van het personeel en het administratieve beheer van het personeel"; dat verzoeker eerst op eigen verzoek van 1 december 1996 tot 1 juni 1997 in disponibiliteit is gesteld om persoonlijke redenen en daarna van 1 juni 1997 tot 30 juni 1999 ter beschikking is gesteld van de Waalse Minister van Begroting, Tewerkstelling en Vorming; dat, nadat eerst was besloten om hem in zijn functies te vervangen en daarna om hem niet te vervangen, uiteindelijk op 7 november 1997 is besloten om hem in te delen bij de "pool van de overvloedige personeelsleden van de administratieve afdeling van de extra-murale sector", waarbij zijn taken, zoals verzoeker op de terechtzitting heeft opgemerkt, tijdens zijn afwezigheid zijn uitgeoefend door verschillende collega's; dat de raad van bestuur op 8 oktober 1999, nadat verzoeker van het ministerieel kabinet terug was, heeft besloten om hem in te delen bij de "diensten van het

directoraat-generaal waar hij onder het rechtstreekse gezag van directeur-generaal Michel VAN LEER is geplaatst; dat het gaat om de bestreden handeling; dat ze op 22 november 1999 ter kennis is gebracht van verzoeker, die op 13 december 1999 een klacht heeft ingediend bij de toezichthoudende minister van het Waalse Gewest welke op 6 januari 2000 besloten heeft daaraan geen gevolg te geven;

Overwegende dat volgens artikel 17, §§ 1 en 2, eerste lid en tweede lid, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State, de schorsing van de tenuitvoerlegging van een bestuurshandeling (...) alleen kan worden bevolen als de bestreden handeling vatbaar is voor vernietiging door de Raad van State, als de tenuitvoerlegging ervan een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen en als ernstige middelen worden aangevoerd; dat het aangevoerde nadeel in het verzoekschrift moet worden omschreven; dat de Raad van State alleen acht mag slaan op de aldus aangevoerde gegevens, aangezien overwegingen die worden toegevoegd tijdens de pleidooien of in stukken die niet bij de wet of bij de procedureregeling worden voorgeschreven, louter informatieve waarde hebben, tenzij ze worden aangevochten of onbetwistbaar doorslaggevend blijken;

Overwegende dat verzoeker zijn nadeel in zijn verzoekschrift als volgt motiveert :

1. In tegenstelling met wat de bestuurders van de IOS beweren, bekleedt hij "de functie van personeelschef, adjunct-secretaris van de IOS en beheerder van de persoonsgegevens van de IOS"; de bestreden beslissing houdt geen rekening met die titels en "gaat ervan uit dat hij niet benoemd is en die functies niet uitoefent";

2. In de ziekenhuisdiensten van de regio Charleroi is een herstructurering aan de gang waarbij de formaties zullen worden herzien en de functies zullen worden herschikt; daarbij dreigen zijn aanspraken en verdiensten, die - zoals hierboven wordt gezegd - door de raad van bestuur worden ontkend, buiten beschouwing te worden gelaten; dat nadeel zou niet kunnen worden goedge maakt door een annulatiearrest dat wordt gewezen nadat die herstructurering doorgevoerd zal zijn;

3. De kans bestaat zelfs dat hij in het kader van de herstructurering niet langer aan de benoembaarheidsvereisten voldoet, als hij zich niet meer kan beroemen op de aanspraken en verdiensten die hij heeft verworven in de verschillende functies waarin hij is benoemd; aangezien hij zo een kans misloopt om

te worden benoemd in een nieuwe betrekking die aansluit bij die aanspraken en verdiensten, wordt hem een ontegenzeggelijk moeilijk te herstellen ernstig nadeel berokkend;

4. De kans bestaat dat hij na de herstructurering onder het gezag wordt geplaatst van een ander personeelslid dat misschien minder bekwaam is dan hij of vroeger onder zijn gezag stond; dit is een moeilijk te herstellen ernstig moreel nadeel;

5. De bestreden beslissing ontnemt hem het recht om nog meer beroepservaring op te doen in de functies waarin hij was benoemd, te meer daar het gaat om zeer specifieke ervaring op het gebied van de verwerking van persoonsgegevens in het kader van het gegevensbeheer;

6. Wat de grond van de zaak betreft, wordt een middel ontleend aan machtsafwending, omdat "duidelijk blijkt dat de bestreden beslissing uitsluitend is genomen om hem te weren uit de functies die hij uitoefende"; zulk een onwettigheid geeft aanleiding tot een onbetwistbaar moreel nadeel;

dat verzoeker in zijn pleidooi voorts opgemerkt heeft dat de herstructurering al lang is aangevat, dat hij - in tegenstelling tot sommige collega's - niet voorkomt in het organogram dat de raad van bestuur op 27 september 2000 heeft aangenomen en dat de verwerende partij hem sinds zijn terugkeer van het ministerieel kabinet in zijn werkkamer houdt waar hij belast wordt met onderzoek waarmee ze helemaal geen rekening houdt;

Overwegende dat een beslissing tot dienslaanwijzing een ordemaatregel is die op zich geen nadeel kan berokkenen en dus ook geen aanleiding kan geven tot vernietiging of schorsing door de Raad van State; dat het echter wel anders kan zijn, in het bijzonder wanneer, gelet op de toedracht van de zaak, zulk een beslissing een verkapte afzetting of terugzetting in graad inhoudt of als het personeelslid door zijn nieuwe dienslaanwijzing onherroepelijk verstoken is van functies die onlosmakelijk met zijn benoeming verbonden zijn, van een financieel voordeel of van een voordeel dat zijn loopbaan ten goede komt; dat in dergelijke gevallen echter nog te bezien staat of het aangevoerde nadeel niet alleen ernstig, maar ook moeilijk te herstellen is en een maatregel tot schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing rechtvaardigt;

Overwegende dat de bestreden handeling in casu bepaalt welke nieuwe dienslaanwijzing verzoeker krijgt nu hij na zijn tijdelijke aanstelling in een

ministerieel kabinet terug is; dat verzoeker zijn graad van bureauchef en zijn wedde behoudt, met inbegrip van de 10% loonsverhoging die hem op 1 januari 1994 als adjunct-secretaris van de directeur-generaal was verleend;

Overwegende dat uit het dossier en in het bijzonder uit de voornoemde beslissingen van 30 september 1992 en 18 april 1995, waarin de aan verzoeker toevertrouwde taken waren bepaald, niet blijkt dat hij vóór zijn detachering in een hogere graad dan die van bureauchef was benoemd of dat hem taken of functies waren toevertrouwd die hij als bureauchef volgens het statuut niet had kunnen uitoefenen; dat hij zich in de middelen die hij aanvoert overigens niet over een terugzetting of verkapte tuchtstraf beklagt; dat zijn kritiek in werkelijkheid lijkt te steunen op een verwarring tussen de begrippen "benoeming in een graad" en "aanstelling of aanwijzing voor taken of functies die met die graad overeenstemmen";

Overwegende dat uit het dossier en uit de uitleg van de partijen bovendien blijkt dat de taken die tevoren aan verzoeker waren opgedragen, zijn vervuld door andere personeelsleden met dezelfde of een gelijkwaardige graad, precies doordat verzoeker gedetacheerd was, zodat die taken verzoeker weliswaar ontzegd waren, maar helemaal niet wegens de bestreden handeling, maar wel wegens feiten die van vroegere datum zijn dan die handeling; dat in dat verband wordt opgemerkt dat artikel 6.25.09 van het arbeidsreglement van de IOS weliswaar bepaalt dat een ambtenaar die zijn werkzaamheden na een disponibiliteit hervat, opnieuw de betrekking bekleedt die hij tevoren had, maar op voorwaarde dat hij niet in die betrekking is vervangen;

Overwegende dat verzoeker daarenboven niet bewijst dat de taken die hem nu worden toevertrouwd als adjunct van de directeur-generaal - wat hij als adjunct-secretaris in feite al vóór zijn detachering was - van dien aard zouden zijn dat het vervullen van die taken op zich hem een ernstig nadeel zouden berokkenen; dat de moeilijkheden die zijn vakbond in recente brieven aanvoert omtrent de werkzaamheden waarmee hij wordt belast en omtrent de omstandigheden waarin hij moet werken, veel weg lijken te hebben van feitelijkheden, gesteld dat ze vaststaan; dat ze in geen geval voortvloeien uit de bestreden beslissing zelf;

Overwegende dat het door verzoeker aangevoerde nadeel in verband met het verlies van een kans om bij de herstructurering te worden benoemd in een betrekking die aansluit bij zijn ervaring, alsook in verband met het feit dat hij bij die gelegenheid onder het gezag kan komen te staan van een ambtenaar die

minder bekwaam is dan hij of die vroeger onder zijn gezag stond, een toekomstig, louter hypothetisch nadeel is dat geen verband houdt met de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden handeling; dat verzoeker in zijn redenering kennelijk vooruitloopt op het verloop van de komende benoemingsprocedures; dat in dat verband uit de uitleg en uit de stukken van de verwerende partij blijkt dat die procedures tot dusver nog niet rond zijn, aangezien het besluit dat de raad van bestuur reeds op 27 september 2000 omtrent het nieuwe organogram heeft genomen, geenszins definitief is; dat nergens uit blijkt dat de verwerende partij in het kader van die procedures geen rekening zal houden met de aanspraken en verdiensten van verzoeker, in het bijzonder met de functies die hij vroeger heeft uitgeoefend en die welke hij nu uitoefent; dat, als dat niet het geval zou zijn, verzoeker overigens nog de wettigheid van de genomen beslissingen zou kunnen aanvechten;

Overwegende dat het verlies van de mogelijkheid ervaring op te doen die samenhangt met de uitoefening van de specifieke functie van beheerder van de computerverwerking van persoonsgegevens op zich niet als een ernstig nadeel kan worden beschouwd; dat dit nadeel overigens niet rechtstreeks samenhangt met de tenuitvoerlegging van de bestreden handeling, aangezien verzoeker die functies al verscheidene jaren niet meer uitoefent;

Overwegende dat verzoeker, in de huidige stand van het dossier, niet bewijst dat de bestreden handeling zou zijn genomen om hem te schaden en bijgevolg niet bewijst dat hij het slachtoffer van machtsafwendings zou zijn;

Overwegende dat uit wat voorafgaat blijkt dat verzoeker niet aantoont dat de bestreden handeling hem nadeel berokkent en bijgevolg vatbaar zou zijn voor nietigverklaring door de Raad van State; dat daaruit in elk geval blijkt dat verzoeker geen bewijs levert voor de kans op een moeilijk te herstellen ernstig nadeel; dat, aangezien niet is voldaan aan artikel 17, §§ 1 en 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State, de vordering niet kan worden toegestaan,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De vordering tot schorsing wordt afgewezen.

Artikel 2.

De beslissing over de kosten wordt in beraad gehouden.

Aldus uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van de
VIe kamer, op dertig november tweeduizend door :

de HH. CLOSSET, kamervoorzitter,
HARMEL, griffier.

De Griffier,

De Voorzitter,

P. HARMEL.

Ch.-L. CLOSSET.

VERTALING OVEREENKOMSTIG ARTIKEL 63,
EERSTE LID, VAN DE WETTEN OP DE RAAD VAN STATE,
GECOÖRDINEERD OP 12 JANUARI 1973.